

Dipòsit 3 del Gibert de Dalt

Rellinars

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	El Gibert de dalt
Emplaçament	Vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala - Boscos d'en Gibert
Alçada:	375

Coordenades:

Latitud:	41.64523
Longitud:	1.92509
UTM Est (X):	410485
UTM Nord (Y):	4610946

Classificació

Número de fitxa	08179 - 293
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular Modern
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La vegetació i la presència d'un pi blanc al seu costat l'estan malmetent.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08178A011000110000OI
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa:	ds., 23/02/2019 - 01:00

Descripció

Dipòsit per emmagatzemar aigua situada en el vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala per sota de la línia elèctrica. Per accedir-hi cal agafar el Camí de Rellinars a Casajoana. En l'indret on el torrent deixa veure el seu llit, en una solera rocosa i ample on conflueix el torrent dels Bugaders cal deixar la pista rodada per agafar un camí que s'inicia en aquest indret i que puja paral·lel resseguint la riba esquerra del torrent de la Font d'en Sala, uns vuit-cents metres. Un cop allí, pujar pel marge situant-se per sota de la línia elèctrica en sentit sud-est. La pica està localitzada a mà esquerra, pujant pel corriol a una vintena de metres comptant des del camí per sota un pi.

Es tracta d'una modesta construcció excavada en el sòl i realçada amb maó (de 30 x 15 x 5 cm) impermeabilitzada amb morter de calç per evitar la pèrdua d'aigua. Aprofita les aigües d'escorrentia que baixen del torrent de La Font de les Cases en la seva confluència amb el torrent de la Font d'en Sala. La pica està construïda per sota d'un bloc de conglomerats. És de planta rectangular (1,70 m per 1,40 m de costat). La terra que es va desprendre del marge i la vegetació l'han malmès en part. La fondària útil és d'1 metre. La pica per a la preparació del caldo bordelès ha desaparegut; presumiblement estava situada a mà esquerra coincidint amb el nivell del marge, ara envaït per la vegetació.

Observacions:

Està documentada en el plànol de barraques i elements de pedra seca del Claudi Perarnau.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" és originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

